

Gebed gevraagd!!!

Het Foyerleven is een echte roeping. Een leven-met-de-Heer ten bate van de evangelisatie. Niet alleen, maar sámen. Vruchtbaar werk, waarbij je steeds opnieuw deelt in de vreugde van de retraitanten. Mensen gaan er soms vanuit, dat de Foyer altijd wel zal blijven bestaan. Tieners denken er al over, hoe ze later met hun kinderen op retraite zullen komen. Retraitanten smeken ons: houd dit toch in stand! Wij willen wel...

Onze trouwe vrienden helpen de Foyer door het 'heden' heen. Met hart en handen, en financieel. Maar naar de toekomst toe is meer nodig. Jong bloed, dat zijn schouders onder dit mooie werk wil zetten.

Wij kunnen geen leden 'ronselen': een roeping is het werk van de Heer.

Bidt u mee?

Dat God de harten raakt van hen die Hij ziet voor de Foyer van Thorn? Dat jonge mensen deze weg mogen ontdekken als een persoonlijke roeping, en er enthousiast 'ja' op durven te zeggen? Dat wij hen weten te ontvangen, begeleiden, hen helpen hun plek te vinden?

Wat zouden we dankbaar zijn 😊

Kom, heilige Geest!!

Zalig Kerstfeest en een hoopvol 2025!

André Pierik, foyerpriester

Frank
Rachel *Yvonne* *Wendy*

Hartelijk dank

...aan iedereen die al gereageerd heeft op de brief van het Sponsor-comité!

We zijn heel blij met zoveel bewijzen van verbondenheid en van vertrouwen in het werk van de Foyer.

Zo gaan wij met HOOP het nieuwe jaar in!

We hopen ook voor u op een gezegend 2025 met voor ieder een nieuw begin, een eigen plek, dicht bij het Hart van de Heer...
Daarvoor mag u rekenen op ons gebed!

Jaarprogramma 2025

Op onze website www.foyer-thorn.nl vindt u de data van alle activiteiten.

Het papieren jaarprogramma hopen we eind januari beschikbaar te hebben.

Mocht u meerdere exemplaren willen ontvangen, dan is het fijn als u ons dat voor die tijd laat weten, zodat we alles tegelijk kunnen verzenden. Vriendelijk dank!

"Godelijk Kind Jezus,
mijn enige liefde, ik breng U
de gaven van de herders:
mijn hart en mijn liefde,
mijn sprakeloze aanbidding"

Marthe Robin

Dit lied beluisteren en meezingen?
zie <https://www.foyer-thorn.nl/muziek>

Kleine stapjes op weg naar Kerstmis

Een praktische klus bij grote feesten: koper poetsen! Soms zien we daar reuze tegenop 😞 Maar met hulp van de vrienden was het in een paar uurtjes gebeurd 😊

Alles moet piekfijn in orde zijn: zelfs de knotkastanje gaat 'naar de kapper' 😊!

Deze laatste maand mochten we een paar mooie grote groepen ontvangen.

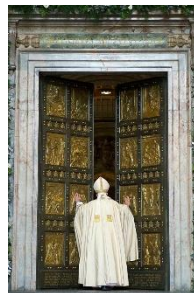
Nog geen kerstversieringen, maar wel al: een kopjes-kerstboom 😊

Schamele wiegjes staan verwachtingsvol klaar...

Beste vrienden van de Foyer

Op 24 december opent de paus de heilige deur van de Sint Pieter en opent daarmee het Heilig Jaar. Een jaar van Hoop. Een jaar van Gods genade die tot ons komt in Christus. God wil ons genadig zijn! En dat wordt vruchtbaar waar wij in beweging komen, waar wij meewerken met de genade.

'Heilig Jaar' komt voort uit 'Jobeljaar' (Lev. 25, 8vv). Toen God zijn volk had bevrijd uit Egypte mocht het uiteindelijk het beloofde land in bezit nemen. Beter gezegd: de Heer gaf daar aan elke stam, elke familie een eigen plek. Een eigen plek om Hem te loven, te dienen, te eren en doorheen hun leven tot uitdrukking te brengen dat God de Heer herdert over heel zijn volk.

Het Jubeljaar zou elke 50 jaar gevierd worden: na vijftig jaar zou alles weer terugkeren naar zijn uiteindelijke eigenaar. Zo wilde God waarborgen dat elke stam zijn eigen plek heeft en houdt. Want de Heer weet hoe kwetsbaar wij zijn. De een is intelligenter of slimmer dan de ander. Er is de bekoring te concurreren en macht te willen hebben over elkaar. Daarbij verliest de een en wint de ander, zodat verhoudingen langzaam scheef groeien en men uiteindelijk zijn plek niet meer vindt.

Zo gaat dat helaas nog steeds, ook met ons mensen vandaag. We zien het in de spanningen tussen landen, volkeren en mensen, de vele vluchtelingen. Mensen hebben geen plek meer, verlangen naar een nieuw begin...

In de Menswording van Jezus heeft het Jubeljaar een diepere betekenis gekregen. Jezus is gekomen opdat wij zouden beseffen hoezeer wij onze plek hebben dankzij zijn barmhartige liefde. Paulus spreekt niet voor niets over de vele ledematen van het ene lichaam.

Kerstmis drukt het sprekend uit. Er was voor het Kind geen plek in de herberg, maar wonderwel vonden zowel de herders (marginalen), als ook de wijzen (rijke koningen) hun plek in de stal. Door Jezus worden afstanden overbrugd. Dat heeft Hij ten diepste bewerkt door zijn sterven voor ieder van ons. Kerstmis is het "Paasfeest" van de winter. In zijn Barmhartige liefde mogen wij allemaal thuiskomen bij de Vader. En dat zet ons op onze eigenlijke plek.

God gaat door met wat Hij in het Oude Testament begonnen is en wat in Jezus zijn vervulling heeft gevonden. Hij geeft zich in Jezus, opdat wij allen altijd weer opnieuw in beweging zouden komen, gevestigde maar kromme plekken - materieel of geestelijk - ter discussie durven stellen, in Hem zó meebewegen dat er voor elkeen een plek komt.

Dit geldt niet alleen voor de grote wereld, maar het geschiedt soms heel eenvoudig en klein. Zoals ons foyerlid Bea van wie wij dit jaar afscheid moesten nemen. Toen zij verlamd raakte en niet meer bij ons kon wonen, had zij moeite haar plek te vinden. Dat liet zij ook merken en dat was begrijpelijk. Maar uiteindelijk wilde ze als christen de plek innemen zoals de Heer die nu voor haar zag. Dan zei ze heel eenvoudig: "Het is goed zo". Zo was zij een bijzondere getuige van Gods bevrijdende kracht in moeilijke tijden waar het vaak niet eenvoudig wordt je plek te vinden.

Het Heilig Jaar heeft als thema de hoop. Als je de wereld ziet met zijn spanningen rondom oorlogen, klimaatveranderingen, gender etc. dan zou je de hoop kunnen verliezen. Er zijn mensen die echt bang zijn. Maar wie Jezus ontdekt, beseft dat Hij ruimte schept, visie schenkt opdat wij met en voor elkaar willen leven. Onze vele vrienden drukken dat naar ons toe uit. Omdat zij ruimte maken, zichzelf geven, komt alles hier in huis op z'n plek en kunnen wij gasten blijven ontvangen.

En onze retraites drukken dat zelf ook heel diep uit. Hoe vaak getuigen mensen niet dat een retraite doet thuiskomen en dat - ofschoon men vaak bijna niemand van de andere deelnemers kent - er toch veel saamhorigheid is en je thuis komt (op je eigen plek!) Dat is een teken van hoop en het is mooi dat onze retraitanten dat weer meenemen als getuigenis: hoezeer Jezus vernieuwde ruimte schept als krachtbron voor het dagelijks leven.

Wij mogen in het nieuwe jaar in ons huis weer een heel programma aanbieden. Het wordt een bijzonder (heilig) jaar waarin Hij ook doorheen de retraites en al onze andere activiteiten ruimte wil scheppen opdat iedereen zijn eigen plek weer meer vindt. Dat heeft iets van het Jubeljaar en dan wordt het werkelijk een uniek en Heilig Jaar. Komt u over de brug, gaat u door de "deur" van een retraite in dit nieuwe jaar? Het doet mens worden en zet je op je eigen plek. En wat een zegen en ruimte creëert dat voor de mensen om ons heen!

In die geest wens ik u namens ons allemaal een Gezegend Kerstfeest en een vruchtbaar Heilig Jaar.

